

Akin er flink til å symje.
 Han kan dukke under.
 Han kan halde pusten lenge.
 Han er nesten som ein fisk.

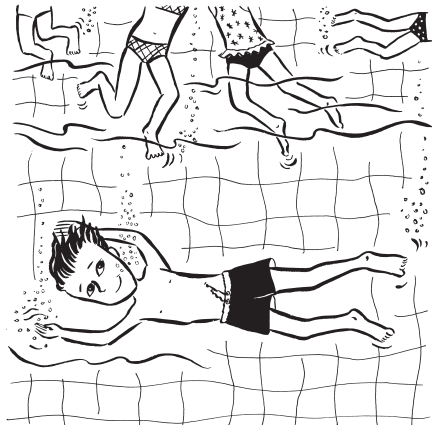
Akin liker å symje.
 Bassenget han bruker er djupt.
 Djupt og blått.

Kvar onsdag er Akin i bassenget.
 For da er det fullt av jenter.
 Dei er fine og brune.
 Som ein flokk kvalar
 fer dei gjennom vatnet.
 Akin må smile.
 Fort dukkar han under.

ILLUSTRASJON: Inger Lise Belsvik
 FORMGJEVING: Arild Torvund Olsen

© Nynorsksenteret 2013

Han sym djupt i det blå.
 Under dei fine jentene.
 Heilt nær dei.
 Heilt, heilt nær.
 Men han kjem aldri borti dei!

DET AKIN VENTAR PÅ

AV ERNA OSLAND

Det hender at Akin må puste.
 Da stikk han hovudet opp.
 – Unnskylid, seier han til jentene.
 Dei berre ler.
 – Du kom ikkje borti oss, ler dei.
 Så kjem dei nærare.
 Så dultar dei i han.

Og det er dét Akin ventar på.
 Dultinga til dei fine jentene.
 Dultingane til jentekvalane.
 Det er dultinga deira
 han liker så godt.
 Den brune dultinga i det blå.